

Balatonhevese, 1943. évi. 6

Éltsőgés Urain!

Méltóság megja megheidek urán na-
badiágnat, auch július 25-én jár le. Kör-
ben arabon töltés meg fozok funderles. Res-
ten s terminetesen an tütéltet is felhossan.
Múlt hi roje felé bent járvaan azt hallottam,
hogy Profemor Úr lábrándulissal a nolít
örri; remélem is azt ez-hét megos doloz

volt a arista el is tetszett jellegheser: róla.

En a mibadságot a juchesson és né-
hány hivuzéhteli hivándulóna hírel két irán-
ban hiváncu jellancuálui. Ezint a magyar
nabírodalommal noveték némileg megismer-
kedni; chönel Candia Politicájala hangtalan
tele, de nem könyvü olvasni. Először iratáncu
pedig, mint a elős két nyáron is, köncülö
munkáncu dolgozom; hűsvét óta sok más

elfogadottam ismét ismét tudtam haladni benne.
Közelbeil a veséim homok fele iradalmát kell
még elolvasnom, azért pedig hi kell hirtetnem a
nemzeti-socialista veséimről való ismeretemet.
Má nem igen olvasok új anyagot; hanem jegyzet-
imről próbálom hirtetgethet írni, hon, a mint
a Profemann úrnak tavamál átadott 5 jegyzet mellé
megírni.

Hon a prairie mathorásdusa tárgych át, ad-
dig igen rossz, deles első idejé mellé, and az utolsó

három nap volt melegebb, négy idő. Felmentem
és a mezeikre, aramban, ahik már magas hőmé-
rsékletű levegő, kelőre lesültek és kikapor-
ták magukat, úgyszólván rajtuk már megkötött
a maradás, de rajtuk egyelőre még nem.

Professzor úrnak is kellemes újrat
hívásom illetősége, Amosy herit üdvözölge,
Professzor úrnak még történettel köszönet.

hálás tanulmány,

Calló György